

ความขัดแย้งของตัวละครที่ปรากฏในวรรณกรรมเรื่อง ถ้าวันหนึ่งนั้น...ฉันตาย THE CONFLICTS OF MAIN CHARACTERS IN One Day I Died

ปวีณธิดา ยิ้มแย้ม¹, ประภัสสร ท่อทอง² และ จิราพร ภูวรัตนาวีวิธ³
Pawithida Yimyaem¹, Prapatsara Hothong² and Jiraporn Puwarattanawiwit³

¹นักศึกษาโปรแกรมวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
^{2,3}อาจารย์ประจำโปรแกรมวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

บทคัดย่อ

วิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความขัดแย้งของตัวละครในวรรณกรรมเรื่อง ถ้าวันหนึ่งนั้น...ฉันตาย และศึกษาวิธีการจัดการความขัดแย้งของตัวละครในวรรณกรรมเรื่อง ถ้าวันหนึ่งนั้น...ฉันตาย โดยใช้เครื่องมือในทางวิจัยคือ แบบวิเคราะห์สาเหตุและการจัดการความขัดแย้งของตัวละคร

ผลการวิจัยพบว่า ความขัดแย้งของตัวละครในวรรณกรรมเรื่อง ถ้าวันหนึ่งนั้น...ฉันตาย วิเคราะห์ตามทฤษฎีความขัดแย้งทางจิตวิทยาของ ซิกมันด์ ฟรอยด์ คาร์ล จุง และอัลเฟรด แอดเลอร์ พบว่ามีอยู่ 7 แบบ คือ บุคลิกภาพ การป้องกันตัวเอง สิ่งแวดล้อม จิตสำนึก การทดแทน การเก็บกด และจิตใต้สำนึก ส่วนแนวทางการจัดการความขัดแย้งของโทมัสและคิลแมนมีอยู่ 5 แนวทาง คือ การเอาชนะ การร่วมมือ การประนีประนอม การหลีกเลี่ยง และการยอมให้ การศึกษาความขัดแย้งของตัวละครจากวรรณกรรมทำให้มีอารมณ์ร่วม และมองเห็นภาพมนุษย์ในหลากหลายรูปแบบ เพราะวรรณกรรมเป็นภาพสะท้อนของสังคม

คำสำคัญ: ถ้าวันหนึ่งนั้นฉันตาย/ ความขัดแย้งของตัวละคร/การจัดการความขัดแย้ง/ วรรณกรรม

Abstract

The purpose of this study was to investigate the conflicts of the main characters and managing conflicts of characters in One Day I Died literature. Using research tools Analysis of the cause conflicts and management of character conflicts.

The research results were found that The contradiction of literary characters. One Day I Died. Analysis of Sigmund Freud, Carl Jung and Alfred Adler theory of psychological contradictions, found that there are seven types: personality, self-defense, environment, consciousness, substitution, suppression and subconscious. As for Thomas and Kilmann, there are five approaches to conflict resolution: overcome, cooperation, compromise. Avoidance and tolerance. The study of the conflicts of literary characters can create emotional and visual representations of humans in a variety of ways. Because literature is a reflection of society.

Keywords: One Day I Died/ the conflicts of the characters/ Conflict Management/ literature

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

“ถ้าวันหนึ่งนั้น...ฉันตาย” ผลงานเขียนโดย “อึ๊กยองเฮ ได้รับยกย่องว่าเป็น Korean #1 Bestseller นวนิยายขายดีที่สุดตลอดกาลของเกาหลี ซึ่งขายมียอดขายกว่า 400,000 เล่ม และขายลิขสิทธิ์ไปแล้ว 4 ประเทศ คือ บราซิล, ฝรั่งเศส, ไต้หวัน และเวียดนาม “ถ้าวันหนึ่งนั้น...ฉันตาย” นวนิยายที่ถูกเขียนขึ้นมาหลังจากเธอได้ฟังข่าว

ของเด็กหนุ่มคนหนึ่งที่ต้องจากไปก่อนวัยอันควร โดยที่ อิกยองเอ ให้เหตุผลว่า “อาจเป็นเพราะมีลูกสาวอยู่ในวัยเดียวกับเด็กหนุ่มผู้จากไป” และทำให้เธอตั้งใจเขียนเรื่องสั้นเรื่องนี้ขึ้นมาเพราะต้องการให้คนเป็นพ่อแม่มองวัยรุ่นอย่างเข้าใจ

เนื้อเรื่องจะเป็นการดำเนินเรื่องในมุมมองของยูมี เธอย้ายเข้ามาในโรงเรียนใหม่เพราะเจอสมรสชีวิตหนักหนา พ่อกับแม่เลิกกัน มีน้องชายใหม่ที่อายุห่างกันเกินหนึ่งรอบ ทั้งความสัมพันธ์ของเธอกับเพื่อนและครูที่โรงเรียน รวมไปถึงมิตรภาพระหว่างเธอและเจจุน ซึ่งทำให้เราได้เข้าใจหัวอกของความเป็นคนแปลกแยก เธอไม่ใช่คนพิสดาร แต่ด้วยบุคลิกและนิสัยของเธอแค่เข้ากับคนในสังคมใหม่ไม่ได้เท่านั้น เจจุนเลยเปรียบเสมือนเพื่อนเพียงคนเดียวที่เคียงข้างเธอ เข้าใจเธอ และพร้อมให้กำลังใจเธอทุกครั้งในยามที่เธอรู้สึกแย่ เจจุนที่เป็นเด็กดีมาตลอด เจจุนผู้อ่อนโยน เจจุนที่มีรักบริสุทธิ์กลับต้องมาประสบอุบัติเหตุทางรถมอเตอร์ไซด์ เธอยังทำใจไม่ได้กับการจากไปของเพื่อนรัก เขาเป็นเพื่อนเพียงคนเดียวที่อยู่เคียงข้าง ในวันที่เธอรู้สึกแปลกแยกในโรงเรียนใหม่ แต่แล้ววันหนึ่ง แม่ของเจจุนก็ติดต่อเธอมา เพื่อให้เธอช่วยอ่านไดอารี่ของเขา หน้าแรกนั้น เขาเขียนไว้ว่า "ถ้าวันหนึ่งฉันตาย ความตายของฉันจะมีความหมายอย่างไรกัน" คนเขียนอาจรู้ล่วงหน้าว่ากำลังจะตายหรือเปล่า หรือเป็นแค่เพียงความบังเอิญ ก่อนที่เรื่องราวอีกด้านที่ซ่อนเร้นอยู่ในใจของเจจุนจะเปิดเผย... เขาชอบเล่นเกมสตัฟ หรือเกมสแก๊งตาย ซึ่งเขาและเพื่อนของเขาแข่งกันเพื่อเลียนแบบคนตายว่าใครแก๊งตายได้เหมือนมากที่สุด แต่ไม่คิดว่า เขาต้องมาตายจริง ๆ ในวัยเพียงสิบหกปี เมื่อยูมีได้อ่านเนื้อความในไดอารี่ ความรู้สึกในวันวานได้ย้อนกลับเข้ามาเสมอ แต่เธอรู้ว่าตอนนี้ไม่มีเพื่อนคนนั้นให้ได้เจออีกแล้ว ทำให้การเปิดอ่านไดอารี่แต่ละหน้าไม่ใช่เรื่องง่ายเลย แม้อยากอ่อนน้อนให้เจจุนหวนคืนมา แต่คงต้องยอมรับความจริง ยูมีคิดเสมอว่า ถ้าใจเราไม่ลืม คนคนนั้นก็จะมีวันตายจากใจเราไป

ในวรรณกรรมเรื่องนี้ผู้เขียนพยายามสร้างปมความขัดแย้ง ไม่ว่าจะปมความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ หรือความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ ซึ่งความขัดแย้งเหล่านี้จะทำให้วรรณกรรมน่าสนใจมากขึ้น และมีผู้ให้ความหมายของความขัดแย้งไว้ดังนี้ รีนฤทัย สัจจพันธุ์ (2538:64) กล่าวถึงความขัดแย้งว่าเป็นการต่อสู้หรือปะทะกันระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ด้วยกัน นอกจากนี้ยังมีการปะทะกันระหว่างมนุษย์กับสิ่งอื่น ๆ อีก เช่น อำนาจของธรรมชาติ สังคม สภาพแวดล้อม จุดหมายในชีวิต อารมณ์ จิตใจ วิญญาณ ฯลฯ ดวงมณ จิตจางน (2540:98) อธิบายความหมายของความขัดแย้งคือ พฤติกรรมของตัวละคร และเหตุการณ์มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน คือ โครงเรื่องจะประกอบไปด้วยความขัดแย้งและพฤติกรรมของตัวละคร เมื่อเกิดความขัดแย้งในตัวละคร ระหว่างตัวละคร หรือ ตัวละครกับสิ่งอื่น ๆ หมายความว่าได้เกิดปมปัญหาขึ้น ผู้เขียนจะได้แสดงให้เห็นว่าปมปัญหาความขัดแย้งนั้นมาจากสาเหตุใดและคลี่คลายไปอย่างไร โดยโธมัสและคิลแมนน์ (Thomas and Kilmann) (อ้างใน เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์, 2540 : 104-105) ได้กล่าวถึงความขัดแย้ง แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ ความขัดแย้งเชิงความคิด และความขัดแย้งเชิงอารมณ์ ซึ่งความขัดแย้งดังกล่าวสามารถจัดการให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมได้ แม้ว่าจะมีงานวิจัยของ นริศรา โหระโช(2546) ที่ได้ศึกษาความขัดแย้งในนวนิยายของทมยันตี สุทัศน์ วงศ์คำ(2538) ที่ศึกษาความขัดแย้งในวรรณกรรมของชาติ กอบจิตติ และอมรา ทองใส (2556) ที่วิเคราะห์ความขัดแย้งในวรรณกรรมแปลเรื่อง ทไวไลท์ แต่ยังไม่พบผู้ใดที่ทำการศึกษารื่อง ถ้าวันหนึ่งนั้น...ฉันตาย มาก่อน

ด้วยความน่าสนใจดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาความขัดแย้งของตัวละคร และวิธีการจัดการความขัดแย้งของตัวละครในวรรณกรรมเรื่อง ถ้าวันหนึ่งนั้น...ฉันตาย โดยใช้ทฤษฎีทางจิตวิทยาอันเกิดจากจิตสำนึก บุคลิกภาพ และสิ่งแวดล้อม ผ่านการเล่าเรื่องของตัวละครที่มีปมความขัดแย้งต่าง ๆ และการจัดการความขัดแย้งนั้น เพื่อให้เป็นที่ประจักษ์ต่อไป

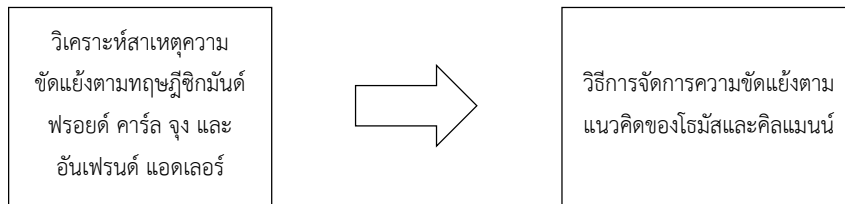

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความขัดแย้งของตัวละครในวรรณกรรมเรื่อง ถ้าวันหนึ่งนั้น...ฉันตาย
2. เพื่อศึกษาวิธีการจัดการความขัดแย้งของตัวละครในวรรณกรรมเรื่อง ถ้าวันหนึ่งนั้น...ฉันตาย

กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบการวิจัยเกี่ยวกับการวิเคราะห์ความขัดแย้งของตัวละครที่ปรากฏในวรรณกรรมเรื่อง ถ้าวันหนึ่งนั้น...ฉันตาย โดยใช้กรอบแนวคิดดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการดำเนินงานวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิเคราะห์ความขัดแย้งของตัวละครที่ปรากฏในวรรณกรรมเรื่อง ถ้าวันหนึ่งนั้น...ฉันตาย มีวัตถุประสงค์ศึกษาความขัดแย้งของตัวละครในวรรณกรรมเรื่อง ถ้าวันหนึ่งนั้น...ฉันตาย และศึกษาวิธีการจัดการความขัดแย้งของตัวละครในวรรณกรรมเรื่อง ถ้าวันหนึ่งนั้น...ฉันตาย ใช้วิธีวิจัยแบบเอกสาร (Documentary Research) โดยผู้วิจัยเลือกวรรณกรรมเรื่อง ถ้าวันหนึ่งนั้น...ฉันตาย ซึ่งเป็นงานเขียนของ Kyunghye Lee (อี๊กยงเฮ) แปลภาษาไทยโดย วิทยา จันทร์พันธ์ พิมพ์ครั้งที่ 4 มาใช้ในการวิเคราะห์

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยจัดทำแบบวิเคราะห์สาเหตุและการจัดการความขัดแย้งของตัวละคร โดยได้ศึกษาพฤติกรรมความขัดแย้งตามทฤษฎีทางจิตวิทยาของซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) คาร์ล จุง (Carl G. Jung) และของอัลเฟร็ด แอดเลอร์ (Alfred Adler) (อ้างใน รวิวงศ์ ศรีทองรุ่ง, 2542, 31-32) ในด้านวิธีการจัดการความขัดแย้งนั้น ผู้วิจัยใช้แนวคิดของโรมัสและคิลแมนน์ (Thomas and Kilmann) (อ้างใน เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์, 2540 : 104-105) เป็นแนวเทียบ จากนั้นสังเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิจัยด้วยวิธีพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Research)

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาของตัวละครในวรรณกรรมเรื่อง ถ้าวันหนึ่งนั้น...ฉันตาย โดยใช้ทฤษฎีทางจิตวิทยาของ ซิกมันด์ ฟรอยด์ คาร์ล จุง และอัลเฟร็ด แอดเลอร์ มาวิเคราะห์ สาเหตุความขัดแย้งและวิธีการจัดการความขัดแย้งของตัวละครในวรรณกรรมเรื่อง ถ้าวันหนึ่งนั้น...ฉันตาย มีดังนี้

สาเหตุของความขัดแย้งของตัวละครเอกตามทฤษฎีตามจิตวิทยา พบว่ามีอยู่ 7 แบบ คือ เกิดจากบุคลิกภาพ การป้องกันตัวเอง สิ่งแวดล้อม จิตสำนึก การทดแทน การเก็บกด และจิตใต้สำนึก ดังนี้

1. บุคลิกภาพ หมายถึง คือความเป็นเอกลักษณ์หรือพฤติกรรมที่เด่นเฉพาะรวมกันทุกอย่างที่มองเห็นดังตัวอย่าง

1.1 สถานการณ์ความขัดแย้งของยูมี

ในใจฉันมีถ้อยคำที่เกี่ยวกับความตาย วัยรุ่น และความสิ้นหวัง อัดแน่นอยู่เต็มไปหมด จึงอยากเขียนเป็นบทเพลงขึ้นมา คำว่า ความรัก ความอ้างว้าง ฯลฯ ทำให้ฉันขลุ่ยลม แต่ฉันกลับชอบเขียนคำว่า ความตาย วัยรุ่น และความสิ้นหวัง

(ถ้าวันหนึ่งนั้น...ฉันตาย : 6-7)

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า เป็นความสามารถขัดแย้งของยูมี กับตนเองที่มีความรู้สึกด้านลบ เกี่ยวกับคำว่าความตาย วัยรุ่น และความสิ้นหวัง แต่ยังชอบเขียน 3 คำนี้ ผสานกับความสามารถเฉพาะตัวของยูมีที่มีชอบฟังเพลง และแต่งเพลงได้อีกด้วย จึงเป็นตัวเสริมให้เธอมีลักษณะเด่นขึ้นมาได้

1.2 สถานการณ์ความขัดแย้งระหว่างยูมีและพ่อเลี้ยง

...คิดดูแล้ว ชีวิตของฉันซับซ้อนมาก จากเด็กที่เติบโตขึ้นมาในครอบครัวธรรมดา ชีวิตกับตาลปัตรยุ่งเหยิง ต้องรับรู้การหย่าร้างของพ่อแม่ อาศัยอยู่กับพ่อเลี้ยง มีน้องชายต่างพ่ออีกคน เพื่อนๆ ของฉัน ไม่มีใครมีชีวิตแบบนี้
อย่างไรก็ตาม ฉันชอบพ่อเลี้ยงและยูฮยอนมาก ..
...บางครั้งท่านอาจแสดงบทบาทของพ่ออย่างการบ่น แต่ฉันไม่เคยโกรธเคือง เพราะคิดว่าพ่อเลี้ยงเข้าใจฉันมากกว่าพ่อแท้ ๆ

(ถ้าวันหนึ่งนั้น...ฉันตาย : 60-61)

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า ยูมีตัวละครเอกรู้สึกมีความสับสนในใจเกี่ยวกับชีวิตที่ซับซ้อนของเธอ ที่ไม่ได้อยู่กับพ่อแท้ ๆ เหมือนครอบครัวอื่น แต่เธอก็ยังรักพ่อเลี้ยงมากกว่าพ่อแท้ ๆ

1.3 สถานการณ์ความขัดแย้งระหว่างยูมีและอาจารย์พักโฮมิน

นักเรียนทุกคนรู้ว่าอาจารย์ยุ่งมาก จึงตั้งใจทำหน้าที่ของตัวเองให้ดี ทั้งฉันและเจจุน ไม่มีใคร กลียดอาจารย์ ถึงท่านจะดูไม่ใช่ใจนักเรียน แต่ท่านก็ทำตัวน่ารักที่สำคัญคือไม่เคยแบ่งแยกเด็ก ๆ ด้วยการเอาใจใส่เฉพาะนักเรียนที่ตั้งใจเรียนเท่านั้น

(ถ้าวันหนึ่งนั้น...ฉันตาย : 90)

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า ลักษณะเด่นของอาจารย์พักโฮมิน คือ ความเป็นอาจารย์ เว้นระยะ และขอบเขตของตัวเองกับนักเรียนให้พอดี ไม่ก้าวร้าวมากเกินไป และให้ความเป็นธรรม โดยไม่นำนักเรียนมาเปรียบเทียบกับกันเอง

1.4 สถานการณ์ความขัดแย้งของยูมี เป็นช่วงที่ยูมีอ่านไดอารี่ของเจจุน แล้วในไดอารี่นั้นเขียนเรื่องของยูมีด้วย

เป็นยูมีนี่ดีจริง ๆ แค่ว่าไม่ชอบเรียนพิเศษก็ไม่ต้องไปเรียน ...
บ้านของยูมีอนุญาตให้เธอเรียนพิเศษในสิ่งที่อยากเรียน เช่น ตีกลอง ระบายสีน้ำ ถ้าเป็นฉัน คงไม่ได้เรียนแน่ๆ บ้านของเราให้เรียนพิเศษเฉพาะด้านวิชาการเท่านั้น

(ถ้าวันหนึ่งนั้น...ฉันตาย : 106)

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า เจจุนอัจฉริยะที่มียูมีสามารถมีความคิดเป็นของตัวเองได้ โดยที่พ่อแม่ไม่บังคับ กลับสนับสนุน เสียด้วยซ้ำ สามารถทำตามใจตนเองได้ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการเรียน หรือการใช้ชีวิตประจำวัน

2. การป้องกันตัวเอง หมายถึง การหาทางออกให้กับจิตใจ เมื่อมนุษย์เผชิญกับสถานการณ์ที่เลวร้าย หรือเป็นข้อแก้ตัวให้ตนเองเพื่อแก้ไขความสับสนในจิตใจ หรือการต่อต้านความเจ็บปวดของจิตใจ ดังตัวอย่าง

2.1 สถานการณ์ความขัดแย้งของยูมี เป็นช่วงที่เจจุนมีชีวิตอยู่ แล้วชื่อของขวัญให้ยูมีในวันคริสต์มาสอีฟ ยูมีจึงหวนนึกถึงของขวัญที่เจจุนให้มาหลังจากที่ไม่ได้สนใจของขวัญชิ้นนี้มานาน

ฉันดีใจมาก วินาทีที่เปิดดอกตู้นั้นรู้สึกเหมือนเจจุนกำลังมีชีวิตขึ้นมาอีกครั้ง ฉันลูบไล้เสื้อชั้นในสตรีซึ่งตกแต่งด้วยผ้าลูกไม้พร้อมเชือกแขวนคอตรงหน้าเบาๆ ซอกหนึ่งในหัวใจตะโกนกรีดร้องขึ้นมา เดินไปล็อกประตูห้อง ลองสวมชุดชั้นในทีละชิ้น หุ่นของฉันที่สะท้อนกระจกดูไม่ได้เลย บราเซย์ที่ใส่อยู่หลวมโคร่งเกินไป ส่วนกางเกงในที่เป็นแค่ผ้าสามเหลี่ยมมีเชือกบาง ๆ ไว้ให้ผูกก็แทบบังอะไรไม่มีดี แทนที่จะมองดูเชือกที่กลับตลกมากกว่า เขาคงไม่รู้เรื่องไซส์ของเสื้อชั้นใน จึงดูรูปนางแบบที่เป็นผู้ใหญ่หุ่นอวบอิมแล้วสั่งซื้อจากร้านในอินเทอร์เน็ตเลย ตอนนี้นายเห็นหุ่นฉันแล้วใช่ไหม น่าขำไหม ที่นายบอกว่าอยากให้ฉันเป็นผู้หญิงมากขึ้น แต่ดูชุดชั้นในที่นายซื้อมาให้สิ ตลกชะมัด เจ้าทีมเอี้ย คงไม่รู้สินะว่าผู้หญิงเลือกซื้อเสื้อชั้นในตามขนาดคัพ คิดว่าฉันหน้าอกใหญ่ขนาดนี้เลยหรือไง

(ถ้าวันหนึ่งนั้น...ฉันตาย : 21)

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า เมื่อตอนที่เจจุนมีชีวิตอยู่ เธอแทบมองว่าของชิ้นนี้ไร้สาระ ไม่มีอะไรเป็นพิเศษ แต่กลับกันเมื่อเพื่อนรักของเธอได้หายไปอย่างน่าใจหาย ของขวัญเพียงชิ้นเดียวที่เธอแทบไม่มองมันเลย มันกลับมีผลกับจิตใจของยูมีมากที่สุด ในขณะที่นั้น เธอจึงป้องกันตนเองทางด้านจิตใจโดยการหีบของขวัญชิ้นนี้มาสวมใส่ เพื่อเป็นการระลึกถึงความหลังที่เคยมีช่วงเวลาดี ๆ ในวันคริสต์มาสอีฟกับเพื่อนที่เธอรักมากที่สุดอย่างเจจุน

2.2 สถานการณ์ความขัดแย้งระหว่างแม่และพ่อ เป็นช่วงที่แม่เล่าเรื่องความรักให้ยูมีฟัง แล้วยูมีก็หวนคิดคำพูดและเหตุการณ์ในตอนนั้น

ตอนนั้นแม่คงจะเหงาและเสียใจมาก กลัวว่าจะเจ็บปวดจากผู้ชายที่รักอิสระอีกครั้ง ดังนั้นพอเจอพ่อที่เก่งและดูจริงจังจึงตกหลุมรักทันที ถ้าพ่อไม่ใช่คนแบบนี้แม่ก็คงไม่ตกหลุมรัก นั่นแหละคือปัจจัยสำคัญ การที่ไม่สับสนเพราะสาเหตุอื่น เป็นความคิดไร้สาระเหมือนลัทธิเชลล์เดียวจำพวกตัวอะมีบา สุดท้ายแม่ก็ตอบตกลงแต่งงานกับพ่อ ทั้งคู่ใช้ชีวิตร่วมกัน เกลียดกันก่อนจะเลิกรากันไป แม่กลับมาอยู่คนเดียวในโลกที่น่าเบื่อหน่ายและแสนยากเข็ญอีกครั้ง ก่อนจะพบกับพ่อเลี้ยงที่แสนดีจริงใจต่างจากทุกคนบนโลก

(ถ้าวันหนึ่งนั้น...ฉันตาย : 39)

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า เมื่อแม่ต้องเผชิญกับความผิดหวังกับการถูกคนรักหักหลัง จึงทำให้แม่เป็นโรคซึมเศร้า กลัวความรัก ไม่กล้ารักใคร่อีก จึงปิดกั้นตนเอง ต่อมาพอแม่เรียนจบก็ได้เจอกับพ่อของยูมี ซึ่งพ่อทำให้รักเบ่งบานได้อีกครั้ง สุดท้ายพ่อและแม่ก็แต่งงานกัน แต่แล้วก็เลิกรากันเพราะเข้ากันไม่ได้ แม่จึงป้องกันตนเองทางด้านจิตใจ โดยการหาคนมาแทนที่พ่อ จากความรักที่เคยขาดหายไป พ่อเลี้ยงจึงเป็นคนเดียวที่สามารถมาช่วยเติมเต็มความรักที่ขาดหายไปของแม่ยูมีได้อีกครั้ง

2.3 สถานการณ์ความขัดแย้งระหว่างยูมีและเจจุน เป็นช่วงที่ยูมีหีบบุหรี่ยี่สิบมาสูบภายในห้องของตนเอง แล้วนึกถึงคำพูดที่เจจุนเคยพูด

“ฉันเป็นผู้หญิงก็เลยสูบไม่ได้งั้นสิ”ฉันระบายความในใจ

เจจุนทำหน้าที่เซ่งซิมแล้วตอบว่า

“ไม่เกี่ยวซะหน่อย ฉันเองยังไม่เคยสูบมันสักมวน ไร้โตกว่านี้ค่อยสูบกี้ได้ ตอนนีพวกเราเด็กมาก ฉันคิดว่าที่แม่ป่วยเป็นโรคหอบก็เพราะพ่อสูบบุหรี่นี่ละ ยิ่งคิดก็ยิ่งโกรธ ตัวเองเป็นคนสูบ แต่ทำไมแม่ต้องมารับเคราะห์ด้วย ฉันสงสารแม่มาก ไม่ชอบพ่อเลย ...”

แต่เจจุนนายก็เหมือนกัน นายทำสิ่งที่ย้อนกลับไปแก้ไขไม่ได้ ทั้งที่ฉันเคยห้ามแล้วว่าอย่าสูบ มอเตอร์ไซค์ อ่อนวอนอย่างที่สุด นายก็ยังแอบซึมน้ำในใหม่ละ ทั้งที่รู้ว่ามีความตายรออยู่เบื้องหน้า ความตาย เป็นสิ่งที่ย้อนกลับไปแก้ไขไม่ได้ และไม่ใช่ว่าเรื่องโรเมนติกเลย ดังนั้นนายไม่สมควรห้ามฉัน ฉันจะสูบหรือไม่สูบ บุหรี่มันก็เรื่องของฉัน ไม่รู้ด้วยซ้ำว่าต่อไปจะมีชีวิตต่อไปยังไร เวลาคิดถึงนายขึ้นมาความโกรธก็จะแล่นพลา่าน จนแทบทนไม่

ไหว ความทรามจากอวัยวะภายในที่บิดเป็นเกลียว สาทสกว่าควันพิษของบุหรีหลายเท่า พอได้ สิบบุหรีอาการ
ดังกล่าวก็หายวับไป รู้สึกโล่งใจขึ้น ถึงจะบอกว่าเป็นสิ่งที่ย้อนกลับไปแก้ไขไม่ได้ แต่ฉันก็ห้ามตัวเองไม่ได้อยู่ดี

(ถ้าวันหนึ่งนั้น...ฉันตาย : 65)

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า เจจุนไม่ชอบบุหรี จึงบอกให้ยูมีพยายามเลิกสูบ ต่อมาเจจุนก็เสียชีวิต
ด้วยรถมอเตอร์ไซค์ ยูมีคิดว่ามันไม่สมเหตุสมผลเลยทั้ง ๆที่ เจจุนห้ามเธอสูบบุหรีเธอก็เลิกให้ แต่กลับกันเธอห้ามให้
เจจุนเลิกขี่รถมอเตอร์ไซค์แต่เขากลับแอบขี่มันจนเกิดอุบัติเหตุ เธอจึงป้องกันตนเองทางด้านจิตใจโดยการกลับมาสูบ
บุหรีทุกครั้งที่ตนเองนึกถึงเจจุน เพื่อให้ลืมเรื่องราว ๆ เหล่านั้นเสีย

2.4 สถานการณ์ความขัดแย้งระหว่างยูมีและเจจุน

ฉันไม่สามารถพูดเรื่องโซฮิกับยูมีได้ การได้ระบายเรื่องนี้กับอาจารย์ทำให้ฉันโล่งใจขึ้น
แต่ก่อนยูมีแอบรักวีจงฮา พวกเราจึงพูดคุยเปิดอกกันได้ แต่ตอนนี้ยูมีเลิกรักวีจงฮาแล้ว ตัวฉันก็ยังโง่มจึงไม่กล้า
เล่าความในใจให้เธอฟัง ...

ฉันคิดถึงโซฮิจนแทบบ้า ถ้าได้อยู่ใกล้กัน ใจเต้นตึกตัก อยากเห็นหน้าเธอตลอดทั้งวัน
รู้สึกว่าเขาสวยที่สุดในโลก โซคิตที่อาจารย์เข้าใจความรู้สึกนี้ ถ้าไม่สามารถเป็นนักแสดงตลกได้จริง ๆ ฉันก็อยากเป็น
อาจารย์จะเป็นอาจารย์ที่เหมือนกับอาจารย์ของเรา จะสร้างคาบเรียนสอนตลกไว้ทำกิจกรรมพิเศษด้วย

(ถ้าวันหนึ่งนั้น...ฉันตาย : 116-117)

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า พอยูมีเลิกชอบวีจงฮา เจจุนจึงไม่มีคนที่คอยรับฟังปัญหาของเธอ
เธอจึงป้องกันตัวเองทางด้านจิตใจโดยการเล่าเรื่องราวให้กับอาจารย์โฮมินแทน อย่างน้อยเธอก็สามารถบรรเทา
ความรู้สึกที่หนักอึ้งในจิตใจไม่มากนักน้อย

3. สิ่งแวดล้อม หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างทั้งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิตและไม่มีชีวิตที่อยู่ล้อมรอบตัวเรา และ
ส่งผลต่อเราทั้งที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติ และที่มนุษย์สร้างขึ้น ดังตัวอย่าง

3.1 สถานการณ์ความขัดแย้งระหว่างยูมีและหิมะ

แต่พอหิมะตกลงมาฉันนึกถึงวีจงฮา บาดแผลสดในใจฉัน ดวงตาของเธอหรีปรือ
เหมือนคนครึ่งหลับครึ่งตื่น จมูกโด่ง ตัวสูงกว่าฉันมาก เวลายืนอยู่ข้างกันศีรษะของฉันจะอยู่แค่ระดับไหล่ของเธอ
น้ำเสียงทุ้มตู่ฟังแล้วชวนหวนไหวจนน่าขนลุก...

(ถ้าวันหนึ่งนั้น...ฉันตาย : 14)

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า การตกของหิมะระหว่างที่เธอกำลังขึ้นรถไฟ ความเยือกเย็น ความ
เหงา ความเงียบ ทำให้เธอนึกถึงวีจงฮารักแรกของเธอ ที่ปฏิเสธอย่างไม่ไยดี

3.2 สถานการณ์ความขัดแย้งระหว่างยูมีและวันคริสต์มาส

วันนั้นในตอนนั้นคือช่วงเวลาแสนเศร้า แต่พอย้อนคิดถึงมันอีกครั้งฉันรู้สึกมีความสุข
และสนุกมาก ช่วงเวลาที่เจจุนยังมีชีวิตและอยู่กับฉัน...

มีรูปที่เราถ่ายข้างสถานีรถไฟด้วยกัน รูปที่ถ่ายริมทะเลสาบโซฮิงโฮ รูปที่ถ่ายตอนยึด
ทักกิลกับเครื่องเคียงเข้าไปเต็มปาก รูปที่เราพาหิมะใส่กัน รูปที่เขาถือสมุดไดอารี่สีน้ำเงินเอาไว้

(ถ้าวันหนึ่งนั้น...ฉันตาย : 19)

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า ยูมีเปิดคอมพิวเตอร์เพื่อดูรูปที่เธอถ่ายไว้ตอนที่ไปเที่ยวชุนซอนกับเจ
จุนในช่วงวันคริสต์มาส รูปที่เธอเปิดดูทีละรูปมักมีความหมายในตัวของมันอยู่เสมอ ทุกรูปที่เธอดู หัวใจเธอก็มักจะ
จมดิ่งอยู่กับภาพพวกนั้น เพราะภาพพวกนั้นเป็นตอนที่เธอมีความสุขในช่วงที่เจจุนยังมีชีวิตอยู่

3.3 สถานการณ์ความขัดแย้งระหว่างยูมีและฤดูใบไม้ร่วง

ใบต้นเฟลนที่ปลุกอยู่ริมทางกำลังเปลี่ยนสี ตอนนี้เข้าสู่กลางฤดูใบไม้ร่วง เจจุนจากไปสองเดือนแล้ว...ฤดูดอกไม้ผลิบานที่แล้วพวกเขาพบกันตอนดอกบอชโกด (ชาทุระ) กำลังร่วง ฤดูร้อน ฤดูใบไม้ร่วง ฤดูหนาว กระทั่งฤดูใบไม้ผลิ ฤดูร้อนวนมาอีกครั้ง พวกเขาก็ยังได้อยู่ด้วยกัน จากนั้นนายก็ทิ้งฉันไป เหมือนไม่ได้จากไปแต่ระเหยหายไปเฉยๆ...

(ถ้าวันหนึ่งนั้น...ฉันตาย : 78)

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า ฤดูใบไม้ร่วงทำให้ยูมีคิดถึงเจจุน ซึ่งเป็นช่วงที่ได้เจอกันครั้งแรกใต้ต้นชาทุระที่บ้านสะพรั่งเต็มต้น ลมพัดอ่อนๆดอกชาทุระร่วงโปรยลงมา เป็นช่วงเวลาที่ดีแต่ก็เป็นเวลาที่เศร้าเช่นกัน

4. จิตสำนึก หมายถึง ภาวะจิตที่รู้ว่าตัวเองเป็นใคร อยู่ที่ไหน กำลังทำอะไรอยู่ รู้สึกอย่างไร อารมณ์เป็นเช่นไร หรือต้องการอะไร และแสดงพฤติกรรมที่สอดคล้องกับหลักแห่งความเป็นจริงตามหลักเหตุและผล ดังตัวอย่าง

4.1 สถานการณ์ความขัดแย้งระหว่างยูมีและจองฮา ยูมีหลงรักวีจงฮาตอนที่ไปทัศนศึกษา

ด้วยกันครั้งก่อน ยูมีเห็นจองฮาร้องเพลง เลิฟมีเทนเดอร์ ของเอลวิส เบลสลีย์ พร้อมดีดกีตาร์

ขณะร้องเพลง จองฮาส่งสายตาวานมาทางฉันที่นั่งอยู่ข้างๆเป็นระยะ คล้ายจงใจล่อฉันเล่น ฉันรู้สึกเขินอายเป็นครั้งแรก หัวใจเต้นระรัวต่อหน้าเขา ใช้เวลาอยู่หลายวันกว่าจะสลบสายตาที่ติดตึ้งฉันนั้นออกไปได้ ท่าทางของเขาผันแปรอยู่ในภาพจำของฉัน บทเพลงหวานเลือนดังขึ้นซ้ำๆในโสตประสาท เหมือนกดปุ่มเล่นซ้ำไม่มีวันจบ

(ถ้าวันหนึ่งนั้น...ฉันตาย : 34)

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า ตอนนั้นทำให้เธอเกิดอารมณ์ความรู้สึกภายในจิตสำนึกของเธอ เพราะการที่หัวใจเต้นครั้งแรกเธอก็แสดงพฤติกรรมเขินอาย และฝังอยู่ในความทรงจำได้นาน แต่ตัวเธอก็รู้ตัวอยู่เสมอว่ากำลังทำอะไร

4.2 สถานการณ์ความขัดแย้งของยูมีกับตนเอง

แม่ของเธอป่วยหนักขนาดไหนกัน เขาถึงกับต้องหยุดเรียนไปเฝ้า

ฉันรู้สึกเป็นห่วงเขามาก จนหัวสมองไม่ซึมซับเนื้อหาที่เหลือเลย

ในคาบเรียน ไม่มีนักเรียนคนไหนก็พุนอนกับโต๊ะ ฉันทรมานมาก ที่โรงเรียนเท่านั้น พวกพี่เกียรเรียนจะนอนพับโต๊ะ แต่ฉันไม่เคยดูใคร ฉันจึงไม่ชอบที่นี่ เพราะถ้าไม่นั่งให้ตัวตรงจะมีไม้กระบองพุ่งลอยมาใส่หัว จำนวนเด็กที่ผล็อยรับในห้องมีน้อยมาก อาจารย์จึงสามารถเขวี้ยงไม้กระบองใส่หัวเด็กได้เรียงตัว ถ้าเป็นที่โรงเรียนเก่าหรือ ฉันเชื่อว่าอาจารย์ไม่มีทางเขวี้ยงไม้กระบองใส่หัวได้ครบทุกคนหรอก เพราะนักเรียนง่วงนอนกันเกือบยกชั้น

(ถ้าวันหนึ่งนั้น...ฉันตาย : 34)

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า ยูมีง่วงนอนระหว่างคาบเรียน แต่ด้วยสภาพแวดล้อมภายในห้องทำให้เธอมีจิตสำนึกรู้ว่า เธอเป็นนักเรียนอยู่ กำลังอยู่ที่โรงเรียนต้องเรียนหนังสือ จึงพยายามปรับตัวให้เข้ากับสถานที่ที่เธออยู่ ถึงแม้เธอจะรู้สึกไม่อยากเรียนก็ตาม

4.3 สถานการณ์ความขัดแย้งระหว่างยูมีและเจจุน

เจจุนอาจกำลังจ้องมองฉันจากที่นั่น ฉันปิดคอมไฟ ซ่อนตัวในความมืด อยากแอบมองเขาแบบนี้ รับรู้ได้ถึงประกายตาของเขาที่จ้องมองมา มวลอากาศสีเหลืองใต้แสงไฟข้างทางอาจเป็นอีกโลกหนึ่ง

ไร้สาระมากใช้ไหม เจจุน ตัวฉันวันนี้ยังต้องมีชีวิตอยู่ และพรุ่งนี้ก็ต้องมีชีวิตต่อไป นายก็ยังร่อนเร่ไม่ไปถึงปลายทาง
ของความตาย กำลังเดินทางไปทีโลกใบนั้น... นายจะได้ใช้ชีวิตในฐานะเด็กหนุ่มอายุสิบหกปีตลอดไป โอบกอดความ
รัก ความกังวลใจ ความว้าวุ่นสับสน ความรู้สึกด้อยค่า รวมทั้งความฝัน และมิตรภาพเอาไว้...

(ถ้าวันหนึ่งนั้น...ฉันตาย : 143)

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า ยูมีเธอแสดงความรู้สึกจากจิตสำนึกของตัวเอง เธอพยายามจำลอง
สถานการณ์ว่าเพื่อนรักของเธออยู่ตรงนั้น เขายังไม่ไปไหน ความรู้สึกเสียใจของยูมียังคงอยู่ แม้จะอ่านไดอารี่จบแล้ว
ก็ตาม

5. การทดแทน หมายถึง การเปลี่ยนแรงผลักดันในจิตใจไปสู่การกระทำที่สังคมยอมรับ ดังตัวอย่าง

5.1 สถานการณ์ความขัดแย้งระหว่างยูมีและอาจารย์โฮมิน

“อ้อ โทษที โทษที ก็จริงแะ ปกติอาจารย์ก็เป็นแบบนี้ละ ยิ่งเล็กกับผู้หญิงคนนั้น
อาการก็ยิ่งหนักขึ้นอีก เหมือนไม่รู้ตัวตัวเองกำลังทำอะไรอยู่ ใช้ชีวิตไปอย่างไรกันสาร ไม่ดีเลย คิดว่าตอนตัวเองอยู่
ต่อหน้าพวกเธอจะไม่ใช่คนอื่นอีก...อาจารย์ขอโทษพวกเธอด้วยนะ คนแบบนี้ไม่ควรมาเป็นอาจารย์เลย...”

“ทำไมพูดอย่างนั้นล่ะคะ พวกเราดีใจออกที่อาจารย์เป็นแบบนี้ อาจารย์ที่พวกเรา
เกลียดที่สุดคืออาจารย์ที่มีพลังเต็มเปี่ยม แต่กลับมาชอบจูนจ้านกับเรื่องไร้สาระของนักเรียน อาจารย์พวกนั้นน่าจะ
ออกหักเหมือนคนไร้วิญญาณซะให้หมด ชีวิตพวกเราจะได้สบายขึ้น...เพื่อนๆในห้องชอบอาจารย์กันทุกคนคะ อาจารย์
ไม่ยุ่งย่ำเรื่องของเร และไม่ตัดสินนักเรียนคนไหนแบบลำเอียง เพราะอาจารย์เข้าใจนักเรียนทุกคนดี หนูคิดว่าพวก
อาจารย์ที่มองนักเรียนจากเปลือกนอก ตลอดทั้งชีวิตคงไม่เคยรักใคร่”

(ถ้าวันหนึ่งนั้น...ฉันตาย : 100)

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า อาจารย์โฮมินเล่าเรื่องความรักให้ยูมีฟัง พอโฮมินเล่ากับผู้หญิงคน
นั้นจึงไม่ค่อยเป็นตัวเองมากนัก ยูมีสังเกตได้จากการที่โฮมินสอนในชั่วโมงเรียน โฮมินโฮเคยคิดว่าเป็นความผิดตนเอง
จึงกลัวเด็ก ๆ ไม่ชอบตน แต่กลับกันกลายเป็นที่ยอมรับ และเด็ก ๆ ให้ความนับถือมากที่สุด

6. การเก็บกด หมายถึง การเก็บกดความคิด ความรู้สึก หรือความต้องการที่ตนเองยอมรับไม่ได้ไว้ ใน ระดับจิตไร้สำนึก ดังตัวอย่าง

6.1. สถานการณ์ความขัดแย้งระหว่างยูมีและจองฮา ยูมีและเจจุนเป็นพวกแอบรักข้างเดียว จึง
แลกเปลี่ยนความคิดและช่วยกันหาทางบอกรักกับอีกฝ่าย ในที่สุดยูมีก็ตัดสินใจบอกรักจองฮา แต่จองฮากลับปฏิเสธ
ดังข้อความว่า

“ยูมี ฉันชอบเธอนะ เธอเป็นคนมีเสน่ห์ แก่นแก้ว หัวแข็ง เช็กซี แต่ฉันไม่รู้สิกว่าเธอ
เป็นผู้หญิง ถ้าคบกับคนที่คล้ายกันแบบนี้ก็น่าเสียดายแย่ ฉันอยากคบเธอเป็นเพื่อนเหมือนตอนนี้มากกว่า”

สมแล้วที่เขามีฉายา ราชาเนย จึงสามารถเลือกใช้คำที่ฟังแล้วหลอมละลายขนาดนี้ได้ ทุกครั้งที่คิดถึงตอนนั้น
แม้กระทั่งตอนนี้ ใบหน้าของฉันจะเห่อร้อนขึ้นโดยฉับพลัน

“ลึนนายทำจากเนยรีใจ”

พูดประโยคนั้นจบฉันก็รีบเดินจากไป ความจริงที่อยู่ใต้น้ำใจหวนเวียนมีเพียงสิ่งเดียวคือ
วีจองฮาไม่ได้รักฉัน

(ถ้าวันหนึ่งนั้น...ฉันตาย : 9)

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า พอวีจองฮาปฏิเสธ ยูมีก็กลายเป็นคนเก็บกดด้านความรู้สึก เธอไม่
สามารถพยายามที่จะยอมรับคำพูดที่จองฮาพูดกับเธอได้ ถึงยูมีจะพยายามโต้ตอบ แต่ก็ไร้ประโยชน์ เพราะความรู้สึก
ของเธอในตอนนั้นแตกสลายไม่มีขึ้นดีกับคำพูดของคนที่เราสารภาพนั้นพร้อมจะแทงใจของเธอเสมอ เธอจึงตัดสินใจ
ถอยออกมา

6.2 สถานการณ์ความขัดแย้งระหว่างยูมีและอาจารย์ ยูมีโดนว่าเรื่องการแต่งกายที่ผิดระเบียบ แต่ด้วยความเคยชินมาจากโรงเรียนเก่า เธอจึงมีความกล้าที่จะเถียง เรื่องเลยบานปลาย ดึงข้อความว่า

“นี่มันอะไรกัน เธอสติดีรีเปล่า ทำไมถึงกล้าจะเหวี่ยงแบบนี้ เธอจะหุตั้งแต่เด็กแล้วต่อไปจะทำอะไรกิน เด็กแบบเธอโตขึ้นก็ไม่พ่นต้องไปทำงานเป็นผู้หญิงนั่งครีกรักตามร้านเหล้า รู้ใช่ไหมผู้หญิงพวกนั้นต่างจากคนดียังไง ส่วนใหญ่ก็ทำตัวก้ำกั้นแบบเธอมาก่อนทั้งนั้นละ!” ...

ฉันจ้องหน้าอาจารย์ ก่อนพุดขึ้นด้วยน้ำเสียงเย็นชา

อาจารย์เองก็เหวี่ยงเหมือนกันนี่คะ "อาจารย์เคยทำงานที่ร้านเหล้ามาก่อนรีเปล่า"

ใบหน้าขาวผ่องของอาจารย์เปลี่ยนเป็นแดงจัด ฉันคิดในใจว่าต่อให้ตัวเองถูกไล่ออกเพราะเรื่องนี้ ก็อยากเอาชนะอีกไปให้ได้จึงไม่รู้สึกร้อนรน

เสียงสุดๆของเพื่อนในห้องเจี๋ยกริบลงทันควัน ...

"เธอรู้ใช่ไหมว่า ถ้าก่อเรื่องขึ้นอีกสองครั้งจะเกิดอะไรขึ้น ทำตัวเหมือนเด็กที่ไม่มีครอบครัวคอยอบรมสั่งสอน พรุ่งนี้เชิญแม่มาพบฉันด้วยนะ"

(ถ้าวันหนึ่งนั้น...ฉันตาย : 24-25)

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า ยูมีมีความเก็บกดทางความรู้สึก เนื่องจากการโต้เถียงของเธอกับอาจารย์ที่ต่างคนต่างไม่ยอมกัน จากเรื่องที่เราเหวี่ยงเพราะเป็นระเบียบของโรงเรียน แต่ด้วยความถือรั้นของเธอจึงชอบทำในสิ่งตรงกันข้ามกับที่เขาห้าม ด้วยการสั่งสอนของอาจารย์นั้นไม่ถูกวิธีด้วยเป็นเพราะคำพูดที่ไม่เหมาะสมรวมไปถึงการพบผู้ปกครอง เพราะไปจี้ปมในเรื่องของพ่อแม่หย่าร้างกัน

7. จิตใต้สำนึก หมายถึง ภาวะจิตที่ไม่อยู่ในภาวะที่รู้ตัวระลึกถึงไม่ได้ เป็นที่เก็บความคิด และความรู้สึกที่ถูกเก็บกดทั้งหลาย เนื่องจากอาจถูกบังคับหรือไม่สามารถแสดงอาการโต้ตอบได้ ดังตัวอย่าง

7.1. สถานการณ์ความขัดแย้งระหว่างเจจุนและอินจุน ทะเลาะกันเรื่องวิดีโอที่อินจุนให้เพื่อนยืมแต่ไม่บอกเจจุน แล้วเพื่อนของเจจุนก็ทำวิดีโอพัง เจจุนจึงไปฟ้องแม่ แต่ก็โดนแม่สั่งสอนกลับมาว่า เราเป็นที่ต้องอดทน เจจุนจึงรู้สึกถึงความไม่เป็นธรรม ดังข้อความว่า

ฉันเกิดมาเป็นพี่ชายเลยต้องอดทนไปทั้งชีวิตรีไรง ฉันถูกบังคับให้อดทนมาตลอด ฉันที่เกิดก่อนไม่กี่ปี ทำไมคนเป็นที่ต้องอดทนเสมอด้วยละ ใน ฮอแซงจอน เขียนไว้ว่า "ต้องสละให้คนที่ออกมาก่อนไว้แค่เพียงวันเดียวกินก่อน!" ฉันเป็นพี่แต่ไม่เห็นอะไรดีกว่าสักอย่าง คนที่ต้องเสียสละทุกครั้งคือฉัน! ฉันอยากกลับไปในห้องแม่อีกครั้ง! จะได้เกิดมาซ้ำกว่าอินจุน

(ถ้าวันหนึ่งนั้น...ฉันตาย : 124)

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า จิตใต้สำนึกของเจจุนจึงผุดขึ้นมา เพราะไม่สามารถโต้เถียงกับแม่ของตนได้ จึงจำลองสถานการณ์ความคิดของตนเองขึ้นมา คือ ความตาย เจจุนคิดว่าถ้าเขาตายไปทุกคนคงจะให้ความสำคัญกับเขามาก แล้วจบปัญหาด้วยการร้องไห้คนเดียว

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าสาเหตุของความขัดแย้งของตัวละครเอกตามทฤษฎีตามจิตวิทยา พบว่ามีอยู่ 7 แบบ คือ เกิดจากบุคลิกภาพ การป้องกันตัวเอง สิ่งแวดล้อม จิตสำนึก การทดแทน การเก็บกด และจิตใต้สำนึก ซึ่งในแต่ละแบบผู้เขียนสร้างขึ้นได้อย่างสมจริง จับต้องได้ ทำให้ผู้อ่านเข้าใจพฤติกรรมของตัวละครในแต่ละตัวมากยิ่งขึ้น

สำหรับวิธีการจัดการความขัดแย้งของตัวละครเอกตามแนวคิดของโทมัสและคิลแมนน์ พบว่ามีอยู่ 5 แบบ คือ การเอาชนะ การร่วมมือ การประนีประนอม การหลีกเลี่ยง การยอมให้ ดังนี้

1. การเอาชนะ หมายถึง แสดงพฤติกรรมมุ่งเอาชนะในระดับสูงและแสดงพฤติกรรมร่วมมือต่ำ เป็นพฤติกรรมที่เน้นการเอาใจตัวเอง มุ่งชัยชนะของตัวเองเป็นประการสำคัญโดยไม่คำนึงถึงประโยชน์หรือความสูญเสียของผู้อื่น ดังตัวอย่าง

1.1 วิธีการจัดการความขัดแย้งระหว่างยูมีและเจจุน

ทั้งหมดเป็นความผิดของเจจุน ปกติฉันเดินมาโรงเรียนคนเดียวอยู่แล้ว แต่หมอนั้นดันเข้ามายุ่งุ่นวาย... ถ้าเขาโผล่พรวดออกมาทักกันตอนนี้ ฉันจะรู้สึกดีขึ้นใหม่นะ... เผลอๆแบบนั้นอาจดีกว่า ในใจฉันสับสนไปหมด เจ้าบ่าเอ๊ย ไม่เข้าใจความรู้สึกของฉันหรือไง...เฮอะ ถ้าเจอกันที่โรงเรียน ฉันจะแกล้งทำเป็นไม่รู้จักกัน

...

(ถ้าวันหนึ่งนั้น...ฉันตาย : 33)

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า สาเหตุความขัดแย้งมาจากจิตสำนึก ตัวละครมีวิธีการจัดการความขัดแย้ง โดยใช้แนวทางการเอาชนะ ด้ายที่ยูมีแสดงพฤติกรรมการเอาแต่ใจตัวเอง เขาคิดว่าถ้าการไม่สนใจเจจุนนั้นจะทำให้เจจุนสนใจเธอกลับแทน

1.2 วิธีการจัดการความขัดแย้งระหว่างเจจุนและยูมี

คนที่กลัวมอเตอร์ไซค์มากกว่าใครๆ คือตัวฉันเอง ตอนนี่ฉันดีใจมากที่เอาชนะตัวเองได้แล้ว ฉันเข้าใจที่ยูมีเป็นห่วง มันอาจเป็นสิ่งที่คนอื่นทำได้ง่ายๆ แต่ไม่ใช่สำหรับฉัน ถึงอย่างนั้นฉันก็ยังอยากเปลี่ยนแปลงตัวเองให้ดูดีขึ้นในสายตาโซฮี

(ถ้าวันหนึ่งนั้น...ฉันตาย : 138)

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า สาเหตุความขัดแย้งมาจากสิ่งแวดล้อม ตัวละครมีวิธีการจัดการความขัดแย้ง โดยใช้แนวทางการเอาชนะ คือ เจจุนหัดขี่มอเตอร์ไซค์ ทั้งๆที่ยูมีก็เคยห้ามแล้วเพราะอาจจะเกิดอันตราย แต่เจจุนก็ไม่ยอมฟังยังคงแอบขี่มอเตอร์ไซค์โดยไม่บอกยูมี

2. การร่วมมือ หมายถึง การแสดงพฤติกรรมมุ่งเอาชนะในระดับสูงและแสดงพฤติกรรมร่วมมือในระดับสูงด้วย เป็นการมุ่งที่จะเอาชนะและขณะเดียวกันก็ให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่ในการแก้ปัญหาความขัดแย้ง

2.1 วิธีการจัดการความขัดแย้งระหว่างยูมีและเจจุน

พวกเราสองคนเป็นพวกแอบรักเขาข้างเดียว ตกหลุมรักคนอื่นฝ่ายเดียวเหมือนกัน จึงปรึกษาและวางแผนกันมาตลอดว่าจะสารภาพรัก และใช้เวลาอยู่กับคนที่ตัวเองชอบในวันคริสต์มาส แน่نونว่าเพื่อนต่างเพศเป็นที่ปรึกษาที่ดีในยามมีความรัก ฉันจะเสนอแผนการพิชิตใจของโซฮีในฐานะผู้หญิงคนหนึ่ง ส่วนเจจุนแนะนำเคล็ดลับมัดใจโจงฮาในฐานะผู้ชายคนหนึ่ง

(ถ้าวันหนึ่งนั้น...ฉันตาย : 9)

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า สาเหตุความขัดแย้งมาจากการการป้องกันตนเอง ตัวละครมีวิธีการจัดการความขัดแย้ง โดยใช้แนวทางการร่วมมือ คือ เจจุนและยูมีต่างก็แอบรักเพศตรงข้ามจึงแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อให้อีกฝ่ายสามารถพิชิตใจเพศตรงข้ามได้ อย่างง่ายดาย

3. การประนีประนอม หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกเมื่อเกิดสถานการณ์ความขัดแย้งเป็นจุดยืนระหว่างกลางของมิตการเอาใจตนเองและมิตการเอาใจผู้อื่น เป็นแบบของการเจรจาต่อรองที่มุ่งให้ทั้งสองฝ่ายมีความพอใจ เป็นลักษณะที่หากได้บ้างก็ควรจะยอมเสียบ้าง หรือในลักษณะที่พบกันครึ่งทาง

3.1 วิธีการจัดการความขัดแย้งระหว่างยูมีและเจจุน

“โอเค ไม่ช้าแล้วก็ได้ กินต่อเถอะ เมื่อกี้เธอเหมือนคนกำลังจะตาย พอกินพิซซ่าเข้าไปก็หายดีแล้วจะไม่ให้ฉัน खाได้ไง พี่คนนี้สุดยอดไปเลยใช้嘛 มีเงินเลี้ยงพิซซ่าเธอด้วย”

(ถ้าวันหนึ่งนั้น...ฉันตาย : 12)

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า สาเหตุความขัดแย้งมาจากการเก็บกด ตัวละครมีวิธีการจัดการความขัดแย้ง โดยใช้แนวทางการประนีประนอม คือ เจจุนเลี้ยงพิชชายูมีเพื่อให้ยูมีลืมความเศร้าที่มีต่อจงฮา นั่นก็คือมิติของการเอาใจผู้อื่น

3.2 วิธีการจัดการความขัดแย้งระหว่างยูมีและเจจุน วันนั้นเป็นวันคริสต์มาสอีฟยูมีและเจจุนตั้งใจกันว่าจะไปเที่ยวกับจงฮาและโซฮีเมื่อทั้งสองสารภาพรัก แต่สุดท้ายก็ไม่ใช่อะไรที่หวังกลับอกหักทั้งคู่

ข้ากลับ พวกเราคิดเหมือนกันในขบวนการไฟ จ้องมองนอกหน้าต่างที่มีมืดมิดลง เราคิดเหมือนกันว่าหัวเราะคิกคักตลอดทาง มีความรักเศร้าๆของเราเป็นกับแก้ม ตอนไปทัศนศึกษาที่ปิกนิกคันเคยดื่มโซจูมาบ้างรสชาติของมันเผ็ดๆเหมือนต้มแอลกอฮอล์ในห้องทดลองวิทยาศาสตร์ เป็นครั้งแรกที่ผมรู้สึกรสชาติโซจูที่แม่ชานเข้าสู่ร่างกายอย่างแท้จริง

‘ดีจังที่มีนายอยู่ข้างกันตอนนี้’ ฉันพูดประโยคนี้ในใจแต่ปากหนักเกินกว่าจะเปล่งเสียงออกมา

เออใช่ วันคริสต์มาสอีฟทั้งที ต้องแลกของขวัญกันด้วยสิ

(ถ้าวันหนึ่งนั้น...ฉันตาย : 54)

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า สาเหตุความขัดแย้งมาจากจิตสำนึก ตัวละครมีวิธีการจัดการความขัดแย้ง โดยใช้แนวทางการประนีประนอม คือ เจจุนและยูมีตัดสินใจไปเที่ยวด้วยกันสองคนโดยตอรองกันว่า ต้องดื่มโซจูยอมใจ ซึ่งพวกเขาทั้งสองก็พอใจกับข้อเสนอของกันและกัน

4. การหลีกเลี่ยง หมายถึง การแสดงพฤติกรรมมุ่งเอาชนะในระดับต่ำ และแสดงพฤติกรรมร่วมมือในระดับต่ำด้วย เป็นการไม่สู้ปัญหาและไม่ร่วมมือการแก้ปัญหา ไม่สนใจความต้องการของตนเองและความสนใจของผู้อื่น แสดงอาการหลีกเลี่ยงปัญหา เหนียวหนาและไม่สนใจความขัดแย้งที่เกิดขึ้น

4.1 วิธีการจัดการความขัดแย้งระหว่างยูมีและเจจุน

ความหมายของความตาย ความหมายของความตายที่เจจุนเขียนไว้ในสมุดไดอารี่คืออะไร... จะเหมือนกับนิยามของความตายทั่วไปหรือเปล่า... ถึงอย่างนั้นฉันก็ยังโกรธมาก รู้สึกไม่พอใจ ถ้าฉันเป็นพระเจ้า ฉันจะไม่มอบความตายให้มนุษย์ชั่วช้า ผิดไปจากลำดับการเกิดแน่นอน... จะให้ทุกคนมีอายุขัยเท่ากัน ตายตามลำดับตามอายุที่กำหนดไว้... พระเจ้าในตอนนี้ไม่ยุติธรรม เป็นพระเจ้าประสาอะไร ไม่รู้จักแม้กระทั่งความยุติธรรมกับอายุขัย

(ถ้าวันหนึ่งนั้น...ฉันตาย : 105)

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า สาเหตุความขัดแย้งมาจากการป้องกันตนเองและการเก็บกด ตัวละครมีวิธีการจัดการความขัดแย้ง โดยใช้แนวทางการหลีกเลี่ยง คือ ยูมีพยายามโทษพระเจ้า แล้วหลีกเลี่ยงปัญหาในความเป็นจริงเพื่อไม่ให้ตนเองเสียใจ ทั้ง ๆที่เจจุนเสียไปแล้ว

4.2 วิธีการจัดการความขัดแย้งระหว่างเจจุนและพ่อ

ที่ค่าใช้มีถือสูงขนาดนี้พอคุยกับยูมีทุกคืน ถ้าไม่ได้คุยฉันอาจเสียดสี ต้องไปปรึกษาตัวที่โรงพยาบาลบ้าแทน ฉันเป็นคนเหลวไหล ไม่ได้เรื่อง เงินเจ็ดหมื่นนอนไม่ใช้เงินน้อย ๆ ฉันอยากอธิบายให้พ่อฟัง แต่ปากมันไม่ยอมขยับ ขณะกำลังเรียบเรียงความคิด พ่อก็ตะโกนด่าแล้วจ้วงมือขึ้นตบหน้าฉันทันที

พ่อคุณคิดว่าตัวเองเป็นผู้ใหญ่ที่ทำผิดแล้วกลัวขอโทษ แต่ฉันไม่รู้สิว่าพ่อขอโทษจากใจจริง ที่ทำไปก็เพื่อให้เห็นว่าท่านมีวุฒิภาวะเพียงพอ ฉันไม่รู้สิขาบซึ่งใจแม้แต่นิดเดียว

(ถ้าวันหนึ่งนั้น...ฉันตาย : 132-133)

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า สาเหตุความขัดแย้งมาจากจิตใต้สำนึกและการเก็บกด ตัวละครมีวิธีการจัดการความขัดแย้ง โดยใช้แนวทางการหลีกเลี่ยง คือ แทนที่เจจุนจะนำสิ่งที่ตนทำผิดไปพิจารณา แต่เขากลับหันหลังให้ปัญหา เอาแต่ใจตัวเอง โดยไม่สนใจว่าพ่อเขาจะรู้สึกอย่างไร

5. การยอมให้ หมายถึง พฤติกรรมที่เน้นการเอาใจผู้อื่นอยากเป็นที่ยอมรับและได้รับความรัก มุ่งสร้างความพอใจให้แก่คู่กรณีโดยที่ตนเองจะยอมเสียสละ แนวทางการแก้ไขความขัดแย้งแบบนี้เกิดผลลัพธ์ในลักษณะ แพ้หรือชนะ

5.1 วิธีการจัดการความขัดแย้งระหว่างยูมีและพ่อเลี้ยง ยูมีเล่าเรื่องที่โดนอาจารย์ที่ปรึกษาตำหนิตอนที่เธออยู่ ม.2 ให้พ่อเลี้ยงฟัง เพราะตัวเธอเองก็อยากรู้เช่นกันว่าทำไมถึงไม่ยุติธรรมทั้งๆที่อาจารย์ก็เจอะหูเช่นกัน ดังข้อความว่า

“คืออาจารย์บอกว่า คนที่เจอะหูและใส่ต่างหูแบบนี้ อนาคตต้องไปเป็นผู้หญิงนั่งตริ้งกัตามร้านเหล้า หนูเคยถามอาจารย์กลับว่า อาจารย์เคยทำงานที่นั่นมาก่อนหรือเปล่า”

“อืม...”

พ่อเลี้ยงเงยไปครู่หนึ่ง ท่านกำลังเรียบเรียงความคิดที่ขัดแย้งกันอยู่ เพราะจะต้องแบ่งแยกระหว่างความคิดเห็นของตัวเองกับสิ่งที่ควรพูดในฐานะพ่อ

“เอาตรงๆเพราะว่าอาจารย์พูดแบบนี้ ดูไม่ค่อยเป็นผู้ใหญ่เลย คำว่า ผู้หญิงนั่งตริ้งกั ไม่น่าหลุดออกมาจากปากของคนที่เป็นอาจารย์ได้ ยูมี บางเรื่องหากผู้ใหญ่ทำแล้วไม่ผิด เด็กทำก็ไม่ผิดเช่นกัน แต่ถ้าเด็กทำแล้วผิด ผู้ใหญ่ที่ทำเรื่องเดียวกันก็ต้องถือว่าผิดด้วย ดังนั้นพ่อคิดว่าไม่ควรมีกฎหมายห้ามเรื่องการเจอะหู แต่ถ้ามองอีกมุม เด็กยังไม่มีความสามารถพอที่จะรับผิดชอบสิ่งที่ตัวเองก่อขึ้นได้ โรงเรียนจึงคิดว่าควรจะกันไว้ดีกว่าแก้ เลยตั้งกฎระเบียบต่างๆขึ้นมา พวกการเจอะหู การย้อมสีผม จึงกลายเป็นสัญลักษณ์ของเด็กนักเรียนที่ไม่ดี เพื่อป้องกันไว้ก่อนยังงั้นละ”

(ถ้าวันหนึ่งนั้น...ฉันตาย : 54)

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า สาเหตุความขัดแย้งมาจากการเก็บกดและการป้องกันตนเอง ตัวละครมีวิธีการจัดการความขัดแย้ง โดยใช้แนวทางการยอมรับ ความขัดแย้งของยูมีและอาจารย์นั้น พ่อเลี้ยงถือว่าเป็นคนกลางที่สามารถเชื่อมโยงและจัดการความขัดแย้งระหว่างยูมีและอาจารย์ได้ ตัวยูมีเองก็ยอมรับในสิ่งที่ตนกระทำและไม่ได้เถียงในสิ่งที่พ่อเลี้ยงสอน

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าวิธีการจัดการความขัดแย้งของตัวละครเอกตามแนวคิดของโทมัสและคิลแมนน์ พบว่ามีอยู่ 5 แบบ คือ การเอาชนะ การร่วมมือ การประนีประนอม การหลีกเลี่ยง การยอมให้

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาสาเหตุความขัดแย้งของตัวละครและวิธีการจัดการความขัดแย้งของตัวละครในวรรณกรรมเรื่อง ถ้าวันหนึ่งนั้น...ฉันตาย ผลการวิจัยพบว่า สาเหตุของความขัดแย้งมี 7 แบบด้วยกันคือ ความขัดแย้งที่เกิดจากบุคลิกภาพ ความขัดแย้งที่เกิดจากการป้องกันตนเอง ความขัดแย้งที่เกิดจากสิ่งแวดล้อม ความขัดแย้งที่เกิดจากจิตสำนึก ความขัดแย้งที่เกิดจากการทดแทน ความขัดแย้งที่เกิดจากการเก็บกด และความขัดแย้งที่เกิดจากจิตใต้สำนึก ซึ่งความขัดแย้งนับเป็นองค์ประกอบสำคัญในการดำเนินเรื่อง สอดคล้องกับ ดวงมน จิตรจางง (2540) หน้า 98 กล่าวถึงความขัดแย้งว่า เมื่อเกิดความขัดแย้งขึ้นในตัวละคร ระหว่างตัวละคร หรือ ตัวละครกับสิ่งอื่น ๆ หมายความว่าได้เกิดปัญหาขึ้น ผู้เขียนจะต้องแสดงให้เห็น ว่าปมปัญหาความขัดแย้งนั้นมาจากสาเหตุใดและคลี่คลายไปอย่างไร สอดคล้องกับ อมรา ทองใส (2554) ที่กล่าวถึงความขัดแย้งว่า เป็นสิ่งที่ทำให้นวนิยายเกิดความน่าสนใจ เนื่องจากความขัดแย้งจะเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้อ่านเกิดความสนใจว่าความขัดแย้งที่เกิดขึ้นจะคลี่คลายลงอย่างไร สำหรับวิธีการจัดการความขัดแย้งมีด้วยกัน 5 แบบคือ การเอาชนะ การร่วมมือ การประนีประนอม การหลีกเลี่ยง และการยอมให้ ซึ่งเราจะได้เห็นถึง ‘มิตรภาพ’ ‘ความรัก’ เกี่ยวกับเด็กผู้หญิงและเพื่อนรักที่จากไป แต่ด้วยภาษา ด้วยวัยของตัวละครหลัก ทำให้สัมผัสได้อย่างลึกซึ้งถึงความรู้สึกของตัวละครนั้น ๆ แล้วยังเป็นในด้านของ

การสะท้อนทางสังคมอีกด้วย ซึ่งผู้เขียนเองได้ใช้ตัวละครแสดงพฤติกรรมในรูปแบบของการสนทนา ความรู้สึก ที่มี
อยู่ในจิตใจของตัวละครตามรูปแบบของการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุริยา คำกุนะ (2559) ที่กล่าวว่า
การนำเสนอปัญหาความขัดแย้งเหล่านี้สามารถทำให้เห็นความขัดแย้งของตัวละครกับสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้อย่าง
ชัดเจนและมีความสมจริงตามธรรมชาติการดำเนินชีวิตของมนุษย์ในสังคมที่จะต้องต่อสู้และเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ที่อยู่
รอบข้างให้เข้าใจอย่างถ่องแท้เพื่อการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างสมบูรณ์

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรวิเคราะห์ความขัดแย้งของตัวละครจากนวนิยายประเภทเดียวกันของผู้แต่งที่หลากหลาย
เพื่อให้เห็นความขัดแย้งทั้งภายใน และภายนอกของตัวละครอันเป็นภาพสะท้อนสังคมได้หลากหลายมิติ
2. ควรนำทฤษฎีจิตวิทยาบุคลิกภาพ แนวคิดของอีริค ฟรอมม์ (Erich Fromm) มาร่วมในการวิเคราะห์
3. ควรวิเคราะห์ภาพสะท้อนทางสังคมและเปรียบเทียบกับวรรณกรรมไทย

เอกสารอ้างอิง

- กุหลาบ มัลลิกะมาส. (2517). **วรรณกรรมไทย**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- กุลวัชรีย์ ธีระกุล. (2540). **การวิเคราะห์พฤติกรรมตัวละครในวรรณคดีมรดกตามทฤษฎีจิตวิทยา**. เชียงใหม่: การ
ค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- โชคชัย บัณฑิตศิลปะ. (2542). **การวิเคราะห์สังคมไทยจากเรื่องสั้นในนิตยสาร “ข่อยกระเกต” ช่วง พ.ศ.2535-
2539**.วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาไทยศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ดวงมน จิตรจันทน์. (2540). **คุณค่าและลักษณะเด่นของวรรณคดีไทยสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น**. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ธวัช ปุณโณทก. (2527). **แนวทางการศึกษาวรรณกรรมปัจจุบัน**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- นริศรา โหระโซ. (2546). **ความขัดแย้งในนวนิยายของทมยันตี**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาไทย
ศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- รวีวงศ์ ศรีทองรุ่ง. (2542). **การพัฒนาบุคลิกในการประชาสัมพันธ์. เพชรบุรี** : สถาบันราชภัฏเพชรบุรี.
- สิทธา พิณภูวดล. (2515). **ความรู้ทั่วไปทางวรรณกรรมไทย**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุทัศน์ วงศ์คำ. (2538). **การศึกษาความขัดแย้งในวรรณกรรมของชาติ กอบจิตติ**. วิทยานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุริยา คำกุนะ. (2559). คำพิพากษา : กลวิธีการนำเสนอความขัดแย้ง. **สักทอง:วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์**.
22(3), 70-80
- เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์. (2540). **ความขัดแย้งการบริหารเพื่อการสร้างสรรค**. กรุงเทพฯ: เลิฟ แอนด์ ลิฟ เพรส.
- อมรา ทองใส. (2556). **วิเคราะห์ความขัดแย้งในวรรณกรรมแปลเรื่อง ทไวไลท์. มนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
ปีที่10, 10(1), 61-72.**
- อิกยองเฮ. (2563). **ถ้าวันหนึ่งฉัน ... ฉันตาย** .[One Day I Died].(วิทยา จันทร์พันธ์,ผู้แปล).(พิมพ์ครั้งที่ 4).กรุงเทพ
: แพรวสำนักพิมพ์.